

ПРИРОДЕН ПАРК БЪЛГАРКА

Българка е името на природен парк в България. Паркът е разположен по северните склонове на Стара планина и заема територии в централния и източния дял на Стара планина. Паркът обхваща част от територията на общините Габрово и Трявна. Районът се характеризира с голямо разнообразие в релефа. Характерни за района са историческите забележителности, които се дължат на граничната роля на Стара планина в историята на Балканския полуостров.

Голямото релефно разнообразие се дължи на местоположението на природния парк. Той заема териториите на прехода между стръмния релеф на Централния Балкан и значително по-ниския и полегат източен дял на Стара планина. Това разнообразие в релефа предполага и голямото разнообразие в флората и фауната на района. Това, както и особеното историческо значение на тези части от Стара планина довеждат до обявяването на местността за природен парк. Природен парк Българка е обявен на 9 август 2002 г. с цел опазването на характерните за Стара планина букови екосистеми, както и заради културно-историческото значение на района.

В границите на Природен парк Българка се намира горното течение и изворите на река Янтра, както и на нейните основни притоци. Площта на природния парк е 21 772 хектара като в парка са включени и землищата на девет населени места от общините Габрово и Трявна.

Поради скорошното създаване на природния парк той все още не е проучен напълно.

Горската територия на парка възлиза на 17 460,62 ха или 80,20% от цялата му площ. От дървесните видове най-голям процент се пада на бука – 65%. Срещат се и различни видове дъб (цер, зимен, летен, благун и др.); обикновен, воден и келяв габър; липа; бряст; акация; трепетлика; явор; ясен; дива череша; джел, офика; брекина; бреза и др. От иглолистните се срещат бял и черен бор, смърч, ела, бяла мура и др. От реликтните голосеменни на територията на парка се намира естествено тисово находище, възлизащо на 0,6 ха. Уникалното на това находище е консервационно значимият хабитат, който се среща само тук и е с три етажа – бук-тис-лавровишня. В пределите на парка са установени и други консервационно значими хабитати – бук с лавровишня, бук с лазаркиня, бук с воден габър, бук с боровинка, бук – джел - мъх и др.

Малката площ с многообразен релеф и почвено-климатични условия обуславя както голямото разнообразие на дървесни, така и на храстови и тревисти видове. Имайки в предвид това, че природен парк “Българка” е най-младия парк на територията на страната, тежката работа по определяне и систематизиране на растителното многообразие тепърва предстои. До сега са установени 360 растителни вида от които 31 вида фигурират в Червената книга на България (тис, лудо биле, силивряк, планински явор (жешля), различни видове български орхидеи, лечебна пищялка, планински лук, нейчев зановец, планинско секирче, различни видове шапичета и др.). Близо 70% от официално признатите в България лечебни растения се срещат на територията на парка в различна плътност. При зоогеографското райониране паркът попада в зоната на европейската фауна, Старопланинския район.

Горите са обитавани от голям брой диви животни като вълк, лисица, чакал, мечка, дива свиня, благороден елен, сърна, див заек, източноевропейски таралеж, катерица, язовец, пор и др. От пернатите се срещат скален орел, малък ястреб (керкенец), обикновена ветрушка, див гълъб (гривек), скален гълъб, голям пъстър кълвач, черен кълвач, зелен кълвач, кукувица, обикновен мишелов, сова, домашна кукумявка, бяла стърчиопашка, гугутка, гургулица, сойка, сврака, гарван, сива врана, кос, дрозд, скорец, чучулига, чинка, славей, домашно врабче, авлига, голям синигер и др.

Влечуги са: смок - 3 вида, обикновена и черна усойница, пепелянка, зелен, кафяв, скален и др. гущери, слепок и др. От земноводните се срещат няколко вида жаби, дъждовник, тритон и др. От рибите се срещат балканска пъстърва, черна мрена, и др. Систематизирането на разнообразието при безгръбначни – членестоноги все още не е извършено.

Голяма част от наличните редки, защитени растителни и животински видове са концентрирани в природните забележителности “Мъхнатите скали“ и “Виканата скала” и защитените местности “Естествено тисово находище в местността Извора“, “Мъхченица – Йововци“ и “Столища“.